25/12/2023

Εγκύκλιος του Μητροπολίτη Εδέσσης για την εορτή των Χριστουγέννων

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Εδέσσης, Πέλλης και Αλμωπίας

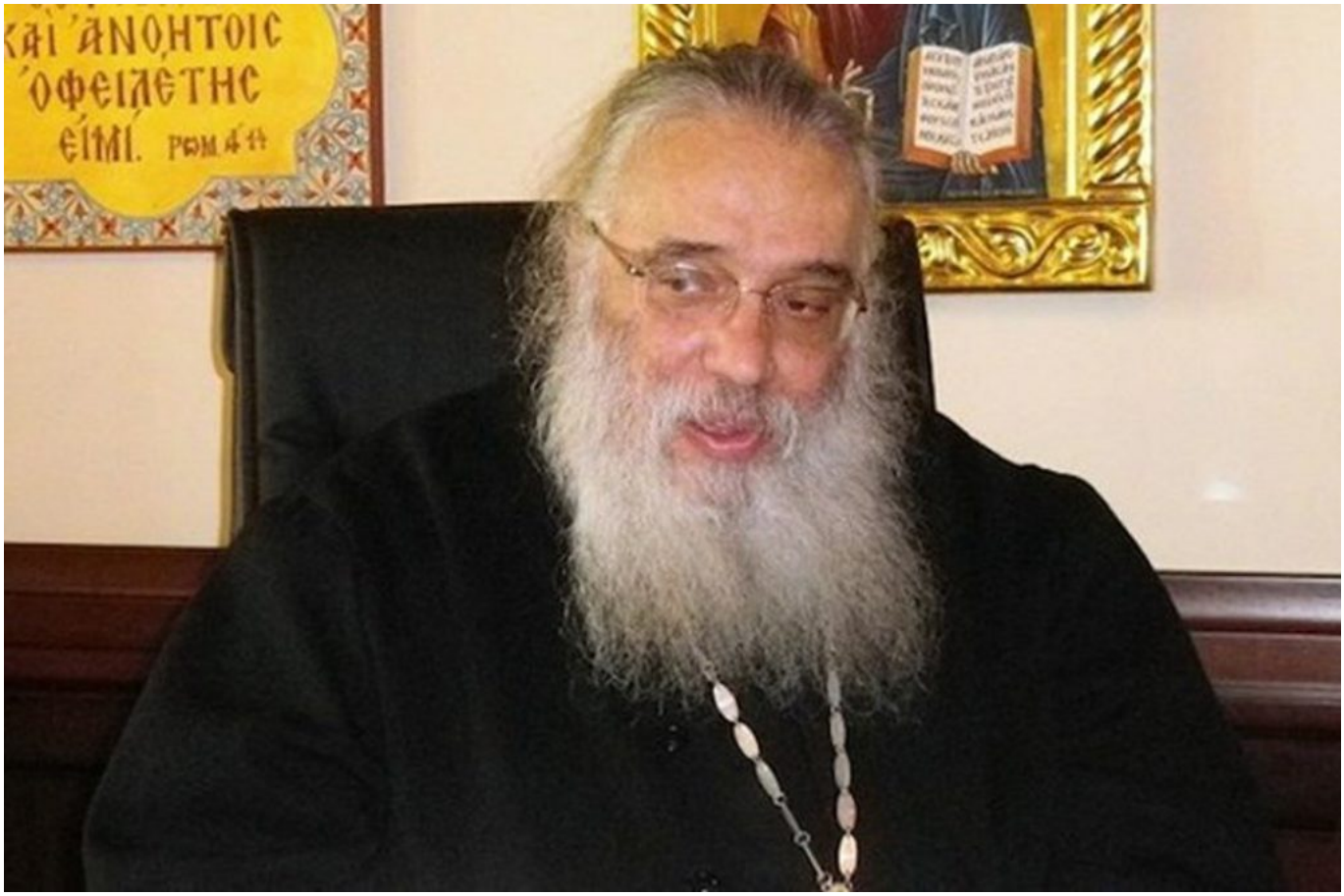

Στο νόημα του μυστηρίου της ενσαρκώσεως του Κυρίου αναφέρεται, μεταξύ άλλων, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Εδέσσης, Πέλλης και Αλμωπίας κ. Ιωήλ στη φετινή Εγκύκλιο του για την εορτή των Χριστουγέννων, αναλύοντας παράλληλα την προσευχή «Κύριε Ιησού Χριστέ, Υιέ του Θεού, ελέησόν με».

«Αυτό το μυστήριο της ευσεβείας και της αγάπης ας το βιώσουμε προσωπικά μέσα στην ατομική μας προσευχή επικαλούμενοι συνεχώς το γλυκύ όνομά Του, μέσα στην εκκλησιαστική μας ζωή, και προπαντός στο μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας. Έτσι θα εορτάσουμε αληθινά την εορτή των Χριστουγέννων, που είναι η μητρόπολη όλων των εορτών του έτους», αναφέρει χαρακτηριστικά και μεταξύ άλλων ο Σεβασμιώτατος.

Αναλυτικά η φετινή Εγκύκλιος του Μητροπολίτη Εδέσσης, Πέλλης και Αλμωπίας κ. Ιωήλ για την εορτή των Χριστουγέννων:

«Και καλέσεις το όνομα αυτού Ιησούν, αυτός γαρ σώσει τον λαόν αυτού από των αμαρτιών αυτών» (Ματθ. 1, 21)

Ο αιώνιος Λόγος και Υιός του Θεού, το δεύτερο πρόσωπο της Αγίας Τριάδος, έγινε αληθινός άνθρωπος, ένας από μας. Γιάτρεψε και ζωογόνησε την ανθρώπινη φύση μας παίρνοντάς την όλη μέσα στον εαυτό Του. Στο Σύμβολο της Πίστεως ομολογούμε για τον Χριστό τα εξής· «Πιστεύω... και εις ένα Κύριον Ιησούν Χριστόν, τον Υιόν του Θεού... τον δι’ ημάς τους ανθρώπους και διά την ημετέραν σωτηρίαν κατελθόντα εκ των ουρανών και σαρκωθέντα εκ Πνεύματος Αγίου και Μαρίας της Παρθένου και ενανθρωπήσαντα». Αυτός λοιπόν είναι ο σύντροφός μας στην παγωνιά της πτώσεως· ο Κύριος Ιησούς, που έλαβε σάρκα από την Παρθένο, που είναι ένας από την Αγία Τριάδα και συγχρόνως ένας από μας, ο Θεός μας και ο αδελφός μας. Ο Ιησούς γεφυρώνει το χάσμα μεταξύ Θεού και ανθρώπου. Προς αυτόν απευθυνόμαστε με τις προσευχές μας προσδοκώντας να λάβουμε από αυτόν την σωτηρία μας. Η πιο σύντομη και συχνή προσευχή προς τον Χριστό είναι η προσευχή, «Κύριε Ιησού Χριστέ, Υιέ του Θεού, ελέησόν με». Η προσευχή αυτή αρχίζει με λατρεία και τελειώνει με μετάνοια. Ποιός μπορεί να συμφιλιώσει αυτά τα δύο άκρα της θείας δόξης και της ανθρώπινης αμαρτωλότητος; Υπάρχουν τρεις λέξεις στην προσευχή, που δίνουν την απάντηση.

Η λέξη «Ιησούς είναι το προσωπικό όνομα του Κυρίου και έχει την έννοια του Σωτήρος. «Και καλέσεις το όνομα αυτού Ιησούν, αυτός γαρ σώσει τον λαόν αυτού από των αμαρτιών αυτών» (Ματθ. 1, 21). Η δεύτερη λέξη είναι ο τίτλος «Χριστός», η αντίστοιχη ελληνική απόδοση του «Μεσσίας», που σημαίνει αυτός που έχει χρισθεί από το Άγιο Πνεύμα. Για τους Εβραίους της Παλαιάς Διαθήκης ο Μεσσίας ήταν ο αναμενόμενος λυτρωτής, ο μελλοντικός βασιλιάς, που με την δύναμη του Πνεύματος θα τους ελευθέρωνε από τους εχθρούς τους. Η τρίτη λέξη είναι «έλεος», ένας όρος που σημαίνει αγάπη στην πράξη, αγάπη που εργάζεται για να φέρει την συγχώρεση, την απελευθέρωση, την ολοκλήρωση. Το να έχεις

έλεος σημαίνει ν’ απαλλάξεις τον άλλο από την ενοχή που δεν μπορεί να εξαλείψει με τις δικές του προσπάθειες· να τον απαλλάξεις από τα χρέη που ο ίδιος δεν μπορεί να πληρώσει· να τον γιατρέψεις από την αρρώστια για την οποία δεν μπορεί να βρει απολύτως καμιά γιατρειά.

Η προσευχή του Ιησού δείχνει και το πρόβλημα του ανθρώπου και την λύση του Θεού. Ο Ιησούς είναι ο Σωτήρας και η προσευχή δείχνει πως ο Ιησούς είναι ο υπερβατικός Θεός που έγινε άνθρωπος. Μιλάει και για την θεία Του φύση και την ανθρώπινη γέννησή Του. Ο Ιησούς γεφυρώνει το χάσμα μεταξύ Θεού και ανθρώπου. Ένα τροπάριο του Εσπερινού των Χριστουγέννων γράφει σχετικά: «Ο ουρανός και η γη, σήμερον ηνώθησαν, τεχθέντος του Χριστού. Σήμερον Θεός επί γης παραγέγονε, και άνθρωπος εις ουρανούς αναβέβηκε».

Ο άγιος Κύριλλος Αλεξανδρείας λέγει πως στο μυστήριο της ενσαρκώσεως του Κυρίου ενώθηκαν μεταξύ τους σε αδιάσπαστη, αδιαίρετη και ασύγχυτη ένωση δύο φύσεις. Η σάρκα ήταν σάρκα και όχι Θεός, έστω και αν έγινε σάρκα του Θεού. Το ίδιο ο Λόγος ήταν Θεός και όχι άνθρωπος, έστω και αν πήρε οικονομικώς την ανθρώπινη φύση· έστω και αν ήταν διαφορετικές οι δύο φύσεις και άνισες μεταξύ τους. Θεός η μία, άνθρωπος η άλλη, ενώθηκαν στο πανάγιο πρόσωπο του Ιησού Χριστού. Γι’ αυτό και δεν χωρίζουμε τον Χριστό σε άνθρωπο και σε Θεό ξεχωριστά, γιατί οι δύο φύσεις είναι αχώριστα ενωμένες και θα παραμείνουν ενωμένες μέχρι της συντελείας των αιώνων και εις τους αιώνας των αιώνων.

Ο Χριστός γεννήθηκε για να μας φέρει πιο κοντά Του, να μας κάνει αδέλφια Του, να μας δώσει αυτό που έχει αυτός, δηλαδή την μακαριότητα και την αγάπη. Η ευδοκία του Θεού είναι να σωθούμε από τα βάρη της αμαρτίας και την εξουσία του πονηρού. Ο Κύριος έλαβε την ανθρώπινη φύση και την οδήγησε στην θέωση, που είναι ο σκοπός της δημιουργίας του ανθρώπου. Γι’ αυτή την μεγάλη Του δωρεά και μύριες ζωες και αν είχαμε να τον υμνολογούμε και να τον δοξάζουμε, πάλι δεν θα έφταναν. Είμαστε αιώνια χρεώστες στην απέραντη αγάπη του Κυρίου Ιησού Χριστού που έδειξε σε μας. Αυτό το μυστήριο της ευσεβείας και της αγάπης ας το βιώσουμε προσωπικά μέσα στην ατομική μας προσευχή επικαλούμενοι συνεχώς το γλυκύ όνομά Του, μέσα στην εκκλησιαστική μας ζωή, και προπαντός στο μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας. Έτσι θα εορτάσουμε αληθινά την εορτή των Χριστουγέννων, που είναι η μητρόπολη όλων των εορτών του έτους.

Ως επίσκοπος της ευλογημένης Μητροπόλεως Εδέσσης, Πέλλης και Αλμωπίας, εύχομαι σε όλους, μικρούς και μεγάλους, άρχοντες και λαό, κληρικούς και μοναχούς, να ζήσουν το μεγάλο γεγονός της Γεννήσεως του Χριστού, με υγεία ψυχής και σώματος, με μετάνοια και ταπείνωση, με πνευματική χαρά και αγαλλίαση.

Αδελφοί μου, χαίρετε, ειρηνεύετε και υγιαίνετε.

Μετ᾽ ευχών πολλών

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
† Ο Εδέσσης, Πέλλης και Αλμωπίας ΙΩΗΛ
Ταπεινός προς τον νηπιάσαντα Ιησούν ευχέτης σας.